

Preliminär utgåva

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT

YVES BOT

föredraget den 2 maj 2019 (1)

Mål C-42/18

Finanzamt Trier

mot

Cardpoint GmbH, rättslig efterträdare till Moneybox Deutschland GmbH

(begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof (Federala skattedomstolen, Tyskland))

”Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Sjätte direktivet 77/388/EEG – Undantag från skatteplikt – Artikel 13 B d punkt 3 – Betalningar – Transaktioner rörande betalningar – Begrepp – Uttag av pengar från en uttagsautomat – Tjänst som ett bolag tillhandahåller en bank i samband med att driften av uttagsautomater externaliseras”

I. Inledning

1. Genom förevarande begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof (Federala skattedomstolen, Tyskland), som har sin grund i att Finanzamt Trier (skattekontoret i Trier, Tyskland)(2) nekade Cardpoint GmbH(3) undantag från skatteplikt för en tjänst som tillhandahålls en bank i samband med att driften av uttagsautomater externaliseras, uppmanas domstolen att tolka artikel 13 B d punkt 3 i sjätte direktivet 77/388/EEG(4).
2. Enligt bestämmelsen är transaktioner rörande betalningar och överföringar undantagna från mervärdesskatteplikt.
3. Även om domstolen redan har haft möjlighet att tolka bestämmelsen uppmanas domstolen här att tolka den i ett specifikt sammanhang. Domstolen ska nämligen fastställa om tjänster som avser driften av uttagsautomater vilka tillhandahålls banker som driver dessa, kan undantas från mervärdesskatteplikt såsom transaktioner rörande betalningar. I ett sammanhang där banker i allt större utsträckning externaliserar driften av uttagsautomater kan domstolens tolkning få viktiga konsekvenser för dem som tillhandahåller sådana tjänster.
4. I förevarande förslag till avgörande kommer jag att förklara varför jag anser att i samband med att en bank externaliserar driften av en uttagsautomat till ett tredje företag, ska den verksamhet rörande driften av uttagsautomaten som tillhandahålls av ett tredje företag och som

består i att tillhandahålla uttagsautomater och se till att de är funktionsdugliga, fylla på dem, installera IT-utrustning och programvaror i uttagsautomaterna för att läsa bankkortsuppgifter, överföra en begäran om tillstånd att göra ett uttag till den bank som utfärdat det bankkort som används och registrera uttagstransaktioner, inte omfattas av undantaget i artikel 13 B d punkt 3 i sjätte direktivet.

II. Tillämpliga bestämmelser

A. Sjätte direktivet

5. I artikel 2 i sjätte direktivet föreskrivs följande:

”Mervärdesskatt skall betalas för

1. leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som sker mot vederlag inom landets territorium av en skattskyldig person i denna egenskap,

...”

6. I avdelning X i direktivet föreskrivs undantag från mervärdesskatteplikt som ska beviljas av medlemsstaterna. I detta sammanhang föreskriver artikel 13 B d punkterna 3 och 4 i direktivet följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av övriga gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande verksamheter från skatteplikt och fastställa de villkor som krävs för att säkerställa en riktig och enkel tillämpning och förhindra eventuell skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk:

...

d) Följande transaktioner:

...

3. Transaktioner och förhandlingar rörande spar- och transaktionskonton, betalningar, överföringar, fordringar, checkar och andra överlåtbara skuldebrev, med undantag av inkasso och factoring.

4. Transaktioner och förhandlingar rörande valuta, sedlar och mynt använda som lagligt betalningsmedel, med undantag av samlarföremål. Med ’samlarföremål’ skall avses guld-, silver- eller andra metallmynt eller sedlar som normalt inte används som lagligt betalningsmedel samt mynt av numismatiskt intresse.”

B. Tysk lagstiftning

7. Enligt 4 § punkt 8 d i Umsatzsteuergesetz (lagen om mervärdesskatt) är följande transaktioner undantagna från mervärdesskatteplikt: ”transaktioner och förmedling av transaktioner, rörande spar- och transaktionskonton, betalningar, överföringar, fordringar och indrivning av överlåtbara skuldebrev”.

III. Bakgrund till det nationella målet och tolkningsfrågan

8. Cardpoint tillhandahöll, i enlighet med sina avtalsförpliktelser gentemot en bank, tjänster för att sköta driften av uttagsautomater. Cardpoint placerade närmare bestämt på angivna platser ut funktionsdugliga uttagsautomater med programvara och IT-utrustning, försedda med logotypen för

den bank som drev uttagsautomaten och var ansvarigt för att uttagsautomaterna fungerade väl. För att göra detta ansvarade Cardpoint för transporten av sedlar som banken ställde till bolagets förfogande och ansvarade för påfyllning av uttagsautomaterna. Vidare ankom det på Cardpoint att installera IT-utrustning i uttagsautomaterna och viss programvara som var nödvändig för att uttagsautomaterna skulle fungera väl. Slutligen tillhandhöll Cardpoint support för den löpande driften av uttagsautomaterna.

9. När det gäller uttag av pengar läste en särskild programvara av vissa uppgifter i bankkortet så fort kortet infördes i uttagsautomaten. Först kontrollerade Cardpoint dessa uppgifter och skickade elektroniskt en begäran om tillstånd för den transaktion som innehavaren av kortet önskade till Bank-Verlag GmbH(5). Sedan skickade Bank-Verlag begäran till banksammanslutningen, som i sin tur skickade den vidare till den bank som hade utfärdat det berörda bankkortet. Denna bank kontrollerade täckningen på innehavarens konto och skickade tillbaka ett motsvarande godkännande respektive avslag på det önskade uttaget via samma kedja. När Cardpoint väl fick svar registrerades uttaget av pengar och vid godkännande genomfördes den önskade transaktionen och uttaget registrerades. Cardpoint skickade slutligen dessa uppgifter till sin uppdragsgivare, det vill säga den bank som drev uttagsautomaterna, som bokföringsinstruktion. Banken lade in registreringarna i oförändrat skick i systemet vid Deutsche Bundesbank (Tysklands centralbank)(6). Cardpoint upprättade även för varje dag en förteckning över alla transaktioner från den aktuella dagen och ingav även den till BBK.

10. Eftersom endast banker kan inneha betalningstransaktionskonton hos BBK, är det bankerna som registrerar uppgifterna i BBK:s system. Denna registrering gjorde att det med bindande rättslig verkan gick att fastställa fordran för den bank som drev den aktuella uttagsautomaten gentemot den bank vari innehavaren hade det konto som berördes av transaktionen och de uppkomna kostnaderna. Genom att uppgifterna registrerades avräknades dessutom omedelbart utbetalningen jämte eventuella uppkomna användaravgifter från uttagsautomaten mellan den bank som drev uttagsautomaten och den bank som hade utfärdat kundens kort.

11. Cardpoint ansåg att dess tillhandahållna tjänster borde undantas från mervärdesskatteplikt och lämnade, den 7 februari 2007, in en ändrad mervärdesskattedeklaration för år 2005 och begärde en ändring av skattebeslutet.

12. Skattemyndigheten avlog begäran, men Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Skattedomstol i Rheinland-Pfalz, Tyskland) biföll Cardpoints överklagande av avslaget.

13. Skattemyndigheten överklagade till den hänskjutande domstolen i ett revisionsförfarande, vilket vilandeförklarades till dess att domen i målet Bookit meddelades.

14. Den hänskjutande domstolen noterade att enligt domen i målet Bookit är undantaget för transaktioner som rör betalningar och överföringar inte tillämpliga på en så kallad korthanteringstjänst vilken utförs av en beskattningsbar person som är tillhandahållare av tjänsten, när en person genom tillhandahållarens förmedling köper en biobiljett som tillhandahållaren säljer i en annan enhets namn och för denna enhets räkning och personen betalar biljetten med debet- eller kreditkort, och undrade om samma sak gäller för de tjänster som Cardpoint tillhandahåller.

15. Enligt den hänskjutande domstolen är de tjänster som Cardpoint tillhandahåller tekniska och administrativa tjänster som möjliggör för kontantuttag från uttagsautomater, eftersom de utgör liknande stödtjänster som de som var aktuella i det mål som ledde till domen Bookit och eftersom Cardpoint endast sköter det tekniska genomförandet av de instruktioner som anges i en auktoriseringskod.

16. Den hänskjutande domstolen framhöll likheterna mellan situationen i det nationella målet och den som ledde till domen i målet Bookit. Följaktligen erhöll Cardpoint uppgifter om den berörda kontoinnehavarens bankkort och överförde dessa uppgifter till den bank som hade utfärdat kortet. Vidare var inte Cardpoint ansvarigt för kontroll eller godkännande av enskilda order, eftersom Cardpoint inte utförde det önskade uttaget förrän efter att ha erhållit godkännande från den bank som utfärdat kortet.

17. Den hänskjutande domstolen påpekade dock att domen i målet Bookit gällde transaktioner rörande köp och försäljning, medan förevarande fall gäller tjänster som avser överföringar i kontanter från uttagsautomater, men att en sådan skillnad inte motiverar att på området för mervärdesskatt behandla de tjänster som Cardpoint tillhandahåller på annat sätt, eftersom båda tillhandahållandena huvudsakligen består av ett informationsutbyte samt tekniskt och administrativt stöd.

18. Den hänskjutande domstolen undrar således vilken vikt den omständigheten hade i domen i målet Bookit att det var fråga om ett separat avtal om köp av biobiljetter, en omständighet som inte föreligger i förevarande mål.

19. Slutligen angav den hänskjutande domstolen två omständigheter som enligt nämnda domstol talade mot ett undantag. Liksom i domen i målet Bookit var det enkelt att fastställa ersättningen för tjänsten. Dessutom kunde Cardpoints tjänster kvalificeras som tekniska stödtjänster, eftersom Cardpoints verksamhet endast består av ett informationsutbyte tillsammans med verkställande av ett godkännandebeslut från banken. Cardpoint genererar nämligen endast registreringar som överförs till banksystemeten som bokföringsinstruktioner.

20. Mot denna bakgrund beslutade Bundesfinanzhof (Federala skattedomstolen) att vilandeförklara målet och att ställa följande fråga till domstolen:

”Är tekniska och administrativa åtgärder som en tjänsteleverantör vidtar för en bank som driver uttagsautomater samt dess utbetalning av kontanter genom uttagsautomater undantagna från [mervärdesskatteplikt] enligt artikel 13 B d punkt 3 i [sjätte direktivet], när liknande tekniska och administrativa åtgärder som en tjänsteleverantör vidtar med avseende på kortbetalningar vid försäljning av biobiljetter inte är undantagna från skatteplikt enligt denna bestämmelse enligt [domen i målet Bookit]?”

IV. Min bedömning

21. Den hänskjutande domstolen uppmanar EU-domstolen att avgöra om Cardpoints verksamhet, som består i att tillhandahålla uttagsautomater och se till att de är funktionsdugliga, fylla på dem, installera IT-utrustning och programvaror i uttagsautomaterna, överföra en begäran om tillstånd att göra uttag till den bank som utfärdat det bankkort som används, distribuera pengar och registrera uttagstransaktioner, omfattas av begreppet ”transaktioner rörande betalningar” som är undantaget från mervärdesskatteplikt enligt artikel 13 B d punkt 3 i sjätte direktivet.

22. Det framgår av frågans lydelse och av beslutet om hänskjutande att den domstol som ska pröva det nationella målet undrar om domstolens tolkning i domen i målet Bookit, där domstolen ansåg att undantaget för transaktioner rörande betalningar och överföringar inte är tillämpligt på en så kallad korthanteringstjänst, vilken utförs av en beskattningsbar person som är tillhandahållare av tjänsten, när en person genom tillhandahållarens förmedling köper en biobiljett som tillhandahållaren säljer i en annan enhets namn och för denna enhets räkning och personen betalar biljetten med debet- eller kreditkort, är tillämplig i förevarande fall.

23. Innan det avgörs om den lösning som valdes i domen i målet Bookit kan överföras på de tjänster som Cardpoint tillhandahåller banker som driver uttagsautomater vill jag framföra flera inledande överväganden.
24. Först vill jag understryka att de tjänster som möjliggör kontantuttag från ett betalkonto utgör betaltjänster i den mening som avses i unionsrätten(7) och att uttag från en uttagsautomat således är en betalning.
25. För det andra följer det dessutom av domstolens praxis att överväganden som är tillämpliga på begreppet "transaktioner rörande överföringar" även är tillämpliga på begreppet "transaktioner rörande betalningar", (8) så att de behandlas på samma sätt avseende undantaget från mervärdesskatt i artikel 13 B d punkt 3 i sjätte direktivet.(9)
26. För det tredje följer det av fast rättspraxis att undantagen från mervärdesskatteplikt i artikel 13 i sjätte direktivet är självständiga unionsrättsliga begrepp som syftar till att förhindra att medlemsstaterna tillämpar mervärdesskattesystemet olika(10) och de uttryck som används för att bestämma undantagen från skatteplikt ska tolkas restriktivt, eftersom de innebär avsteg från den allmänna principen att mervärdesskatt ska tas ut på varje tillhandahållande av tjänster från en beskattningsbar person som sker mot vederlag(11).
27. När det gäller möjligheten att överföra den lösning som följer av domen i målet Bookit på Cardpoints verksamhet, som är aktuell i det nationella målet, ska jag redogöra för det kriterium som domstolen tillämpade i domen för att särskilja tillhandahållanden som är undantagna från mervärdesskatteplikt från tillhandahållanden som inte är undantagna.
28. I likhet med Cardpoint anser jag att domstolen inte frångick sin tidigare rättspraxis i den domen.
29. Domstolen konstaterade att den aktuella korthanteringstjänsten inte kunde undantas från skatteplikt, eftersom de tillhandahållna tjänsterna inte kunde – var för sig eller tillsammans – anses genomföra en funktion som var specifik och väsentlig för en betalnings- eller överföringstransaktion, i den mening som avses i unionsrätten.(12)
30. I detta syfte angav domstolen särskilt att tillhandahållaren av tjänsten inte direkt debiterade eller krediterade de berörda kontona eller påverkade dessa konton genom bokföringsnoteringar eller gav i uppdrag att sådan debitering eller kreditering skulle ske. Domstolen ansåg också att tillhandahållaren av tjänsten inte iklädde sig ansvaret för genomförandet av de rättsliga och ekonomiska förändringar som kännetecknar en överförings- eller betalningstransaktion som är undantagen från skatteplikt.(13)
31. Jag vill även påpeka att domstolen i sin senaste rättspraxis har bekräftat detta synsätt.
32. I domen av den 25 juli 2018, DPAS (C-5/17, EU:C:2018:592), erinrade domstolen om att funktionella aspekter är avgörande för om en transaktion ska omfattas av undantaget för transaktioner rörande överföringar eller betalningar. Ett tillhandahållande av tjänster kan således endast betraktas som "transaktioner rörande överföringar" eller "transaktioner rörande betalningar" om tillhandahållandet fullgör de funktioner som är specifika och väsentliga för överföringar eller betalningar, för att den syftar till att överföra medel och medför rättsliga och finansiella förändringar som förverkligar denna överföring. För att ett tillhandahållande av tjänster ska vara undantaget från skatteplikt ska tillhandahållandet medföra rättsliga och ekonomiska förändringar som kännetecknar en överföring av ett penningbelopp.(14)

33. Domstolen erinrade dessutom om att för att göra åtskillnad mellan de tillhandahållanden som är undantagna från skatteplikt enligt mervärdesskattedirektivet och tillhandahållanden av tjänster som enbart är materiella, tekniska eller administrativa, är det särskilt relevant att pröva omfattningen av det ansvar som tillhandahållaren av tjänsterna i fråga har och särskilt huruvida ansvaret är begränsat till de tekniska aspekterna eller om det även omfattar de specifika och väsentliga funktioner som kännetecknar transaktionerna.(15)

34. För att ett tillhandahållande ska kunna kännetecknas som ett tillhandahållande som är undantaget från mervärdesskatteplikt såsom transaktioner rörande överföringar eller betalningar fäster domstolen rent konkret främst vikt vid den tillhandahållna tjänstens beskaffenhet i den meningen att tillhandahållandet ska omfattas av området för finansiella transaktioner för att undantas från skatteplikt.(16) Tillhandahållandet ska således bedömas i enlighet med ett funktionellt kriterium för att avgöra om det fullgör de funktioner som är specifika och väsentliga för överföringar eller betalningar, för att den syftar till att överföra medel och medför rättsliga och finansiella förändringar som förverkligar denna överföring. Bland de övriga omständigheter som beaktas kan domstolen undersöka omfattningen av det ansvar som tillhandahållaren av tjänsterna i fråga har.

35. Mot bakgrund av tidigare rättspraxis anser jag emellertid att det inte finns något som motiverar att domstolen ska frånga den lösning som valdes i domen i målet Bookit när det gäller den tjänst som Cardpoint tillhandahåller.(17)

36. När det gäller det funktionella kriteriet vill jag först ange att Cardpoint själv i sina yttranden medgav att enligt domen i målet Bookit kan inte insamlingen av uttagsautomatsanvändarens bankkortsuppgifter, överföringen och kontrollen av dessa uppgifter samt genomförandet av den transaktion som kortinnehavaren önskar efter meddelandet om godkännande från den bank som har utfärdat kortet, omfattas av undantaget.

37. Jag delar denna uppfattning. Det är nämligen uppenbart att all denna verksamhet, liksom transport av pengar, påfyllnad av uttagsautomater, installation och underhåll av nödvändiga programvaror för uttagsautomaterna och Cardpoints support om driften av uttagsautomaterna, inte syftar till att överföra ett penningbelopp eller medför rättsliga och finansiella förändringar som förverkligar eller kännetecknar denna överföring.

38. Mer allmänt anser jag att en sådan analys krävs när det gäller all Cardpoints verksamhet – var för sig eller tillsammans – i samband med driften av en uttagsautomat, eftersom verksamheten ska betraktas som en ”materiell, teknisk eller administrativ tjänst”.

39. Det framgår således av den hänskjutande domstolens uppgifter, som det erinrades om i punkterna 8–10 i förevarande förslag till avgörande, att den tjänst som Cardpoint tillhandahåller inte innebär – såsom den tyska regeringen framhöll – att bolaget själv debiterar eller krediterar ett konto eller genom bokföringsnoteringar påverkar de konton som tillhör innehavaren av det bankkort som användes för uttaget.(18) Cardpoint överför nämligen uppgifter om användarens kort och begär tillstånd för det önskade uttaget, men Cardpoint genomför endast transaktionen, i den betydelsen att Cardpoint fysiskt överlämnar sedlarna, om begäran har godkänts.

40. Det är dessutom enbart den bank som driver uttagsautomaten som gör registreringarna i BKK:s system. När det gäller det dagliga datamediet, som är skrivskyddat och innehåller alla transaktioner som Cardpoint har genererat från den berörda dagen och som överförs till BKK, syftar det till att informera BKK om de transaktioner som har godkänts och genomförts och kan därmed inte betraktas som om det syftar till att fullgöra de funktioner som är specifika och väsentliga för en betalning.
41. Mot bakgrund av dessa överväganden anser jag att den tjänst som Cardpoint tillhandahåller inte utgör en transaktion som syftar till att överföra medel och medför rättsliga och finansiella förändringar, utan tjänsten utgör ett tillhandahållande av en materiell, teknisk eller administrativ tjänst, eftersom tillhandahållandet inte syftar till en faktisk eller potentiell överföring av äganderätten till medlen i fråga eller till att fullgöra de specifika och väsentliga funktionerna för en sådan överföring.
42. De argument som grundar sig på den specifika karaktären hos Cardpoints verksamhet påverkar inte denna bedömning.
43. Samma sak gäller det argument som bygger på att Cardpoint fysiskt distribuerar sedlar och överlämnar dem till användaren av uttagsautomaten.
44. Såsom den tyska regeringen har påpekat överförs nämligen äganderätten till pengarna från banken, och inte från Cardpoint, till användaren av uttagsautomaten.
45. I likhet med den tyska regeringen anser jag att det endast är den rättsliga äganderätten, och inte den fysiska, till pengarna som ska beaktas. Även om det inte kan bestridas att den tjänst som Cardpoint tillhandahåller syftar till att fysiskt överföra sedlar, är dock den juridiska äganderätten av pengarna villkorad av godkännande från den bank som har utfärdat kortet, och därefter av att transaktionen bokförs. Det ska konstateras att Cardpoints tjänst är begränsad till att överföra kundens begäran om överföring och att tekniskt genomföra överföringen.
46. Den omständigheten att den verksamhet som Cardpoint bedriver i samband med driften av uttagsautomater på uppdrag av bankerna, ska beaktas i sin helhet saknar betydelse i detta avseende. Det är riktigt att banker som driver uttagsautomater har gjort en omfattande externalisering och att Cardpoint tillhandahåller en särskilt vidsträckt tjänst.
47. Jag anser likväl att *ratio legis* i artikel 13 B d punkt 3 i sjätte direktivet inte uppställer krav på ett kvantitativt synsätt, utan ett funktionellt och kvalitativt synsätt som bygger på tillhandahållandets beskaffenhet. Med andra ord saknar det relevans att Cardpoint erbjuder sin tjänst i paketform om ingen av de verksamheter som tillhandahålls i paketet syftar till att överföra medel och medföra rättsliga och finansiella förändringar som förverkligar eller kännetecknar denna överföring.
48. Även om jag håller med Cardpoint om att vissa av bolagets verksamheter är nödvändiga för de betalningstransaktioner som är aktuella i det nationella målet,⁽¹⁹⁾ är detta kännetecknet inte tillräckligt för att den tjänst som Cardpoint tillhandahåller ska undantas från mervärdesskatteplikt.
49. Domstolen har nämligen redan haft tillfälle att precisera att med hänsyn till att undantagen från mervärdesskatt ska tolkas restriktivt, innebär inte den omständigheten att en tjänst är oundgänglig för att genomföra en transaktion som är undantagen från skatteplikt att det är möjligt att dra slutsatsen att tjänsten ska vara undantagen från skatteplikt.⁽²⁰⁾
50. Den omständigheten att Cardpoint utför sitt uppdrag i samband med att en bank som driver

uttagsautomater externaliserar driften av dem, räcker vidare inte för att motivera att domstolen ska resonera analogt med den rättspraxis som rör artikel 148 a i mervärdesskattedirektivet, vari domstolen uttalade sig för en möjlighet att tillämpa undantaget i artikeln på tjänster som tillhandahålls av mellanmän som handlar i eget namn eller av underleverantörer.(21)

51. Varje undantags specifika egenskaper och ändamål innebär nämligen enligt min mening att det inte går att göra en analogi av enbart det skälet att Cardpoint tillhandahåller en tjänst i samband med att driften av uttagsautomater externaliseras.

52. Jag övertygas inte heller av Cardpoints argument som bygger på att Cardpoint är ansvarigt för att uttagsautomaterna är funktionsdugliga och därmed ska ansvara för alla typer av störningar, som otillräckliga eller för stora överföringar, skada orsakad av tredjemans brottsliga verksamhet, bristfällig installation av uttagsautomater eller felaktiga bokföringsinstruktioner.

53. Det ska ske en prövning av omfattningen av det ansvar som tillhandahållaren av tjänsterna har och särskilt huruvida ansvaret är begränsat till de tekniska aspekterna eller om det även omfattar transaktionernas specifika och väsentliga funktioner.(22)

54. Även om de omständigheter som Cardpoint har anfört visar att bolaget är ansvarigt gentemot den bank som driver en uttagsautomat om uttagsautomaten inte fungerar som den ska, visar de framför allt att Cardpoint inte har något ansvar för de rättsliga och ekonomiska förändringar som en betalningstransaktion medför.

55. Eftersom överlämnandet av medel till den som använder en sådan uttagsautomat inte är en funktion som är specifik och väsentlig för en betalning, kan inte den omständigheten att Cardpoint är ansvarigt för det fall en utbetalning är otillräcklig eller för stor gentemot en bank som driver en uttagsautomat, få som följd att ansvaret även omfattar funktioner som är specifika och väsentliga för en betalningstransaktion.

56. Eftersom Cardpoint endast tillhandahåller en teknisk och administrativ tjänst, kan sammanfattningsvis inte detta tillhandahållande undantas från mervärdesskatteplikt enligt artikel 13 B punkt 3 i sjätte direktivet.

57. Slutligen vill jag understryka att ändamålen med det undantag som föreskrivs i bestämmelsen, nämligen att minska de svårigheter som är förenade med fastställandet av beskattningsunderlaget och den avdragsgilla mervärdesskatten, samt att undvika en ökning av kostnaderna för konsumtionskrediter,(23) inte påverkar min bedömning.

58. Eftersom beskattningsunderlaget för den tjänst som Cardpoint tillhandahåller är lätt att fastställa mot bakgrund av bland annat faktureringen för tillhandahållandet, kan inte det första ändamålet motivera att tjänsterna ska undantas från mervärdesskatteplikt.

59. Eftersom det andra ändamålet inte är relevant i förevarande fall, kan det inte heller utgöra grund för undantag för den tjänst som Cardpoint tillhandahåller. Cardpoint anser i detta avseende att om kortinnehavarens konto övertrasseras, genererar uttaget genast ett kreditförhållande mellan kortinnehavaren och den bank som har utfärdat kortet, och en konsumentkredit kan inte omfattas av mervärdesskatt.

60. Det är riktigt att om en bank godkänner ett uttag trots att det saknas tillräckliga medel på det berörda bankkontot, är kontoinnehavaren i själva verket skyldig banken pengar. Denna situation utgör dock inte en konsumentkredit, utan en kortvarig kontokredit.(24)

61. Mot bakgrund av alla dessa överväganden anser jag att undantaget för transaktioner

rörande betalningar och överföringar i artikel 13 B d punkt 3 i sjätte direktivet inte är tillämpligt på tillhandahållanden av sådana tjänster som Cardpoint tillhandahåller i samband med att banker externaliserar driften av uttagsautomater.

V. Förslag till avgörande

62. Mot bakgrund av ovanstående föreslår jag att domstolen ska besvara tolkningsfrågan från Bundesfinanzhof (Federala skattedomstolen, Tyskland) enligt följande:

Artikel 13 B d punkt 3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, ska tolkas så, att det undantag från skatteplikt som föreskrivs i bestämmelsen för transaktioner rörande betalningar och överföringar inte är tillämpligt på tillhandahållanden av tjänster som de i det nationella målet som består i att tillhandahålla uttagsautomater och se till att de är funktionsdugliga, fylla på dem, installera IT-utrustning och programvaror i uttagsautomaterna, överföra en begäran om tillstånd att göra uttag till den bank som utfärdat det bankkort som används, distribuera pengar och registrera uttagstransaktioner, vilka tillhandahålls en bank som driver en uttagsautomat.

1 Originalspråk: franska.

2 Nedan kallad skattemyndigheten.

3 Som rättslig efterträdare till Moneybox Deutschland GmbH.

4 Rådets sjätte direktiv av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 1977, s.1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) (nedan kallat sjätte direktivet). Jag vill inledningsvis ange att artikel 13 B d punkt 3 i sjätte direktivet har ersatts av artikel 135.1 d i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1) (nedan kallat mervärdesskattedirektivet), enligt vilken medlemsstaterna ska från skatteplikt undanta transaktioner, inbegripet förmedling, rörande spar- och transaktionskonton, betalningar, överföringar, fordringar, checkar och andra överlåtbara skuldebrev, med undantag av indrivning av fordringar, och att artikel 135.1 b–g i mervärdesskattedirektivet återger, utan att förändra innehållet, de undantag som tidigare föreskrevs i artikel 13 B d punkterna 1–6 i sjätte direktivet. Under dessa förutsättningar anser jag att rättspraxisen om den förstnämnda bestämmelsen är relevant för att tolka de motsvarande bestämmelserna i sjätte direktivet (för ett omvänt tillvägagångssätt se dom av den 26 maj 2016, Bookit, C?607/14, nedan kallad domen i målet Bookit, EU:C:2016:355, punkt 32, se, även, mitt förslag till avgörande i målet A (C?33/16, EU:C:2016:929, punkt 30)).

5 Bank-Verlag är under dessa omständigheter en mellanhand mellan den bank som driver uttagsautomaten och den bank som har utfärdat det bankkort som används för uttag av pengar.

6 Nedan kallad BBK.

7 Enligt de definitioner som uppställs av unionslagstiftaren i bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 2015, s. 35). Jag ser ingen anledning till att begreppet betaltjänst ska tolkas på ett annat sätt på området för mervärdesskatt, och den uppfattningen delas troligtvis av den tyska regeringen som anser att

transaktioner rörande betalningar ”kännetecknas av en överföring genom betalning”.

8 Se dom av den 5 juni 1997, SDC (C?2/95, EU:C:1997:278, punkt 50).

9 Se dom av den 25 juli 2018, DPAS (C?5/17, EU:C:2018:592, punkt 37).

10 Se dom av den 25 juli 2018, DPAS (C?5/17, EU:C:2018:592, punkt 28 och där angiven rättspraxis).

11 Se dom av den 25 juli 2018, DPAS (C?5/17, EU:C:2018:592, punkt 29 och där angiven rättspraxis).

12 Se domen i målet Bookit (punkt 46).

13 Se domen i målet Bookit (punkterna 44–51).

14 Se dom av den 25 juli 2018, DPAS (C?5/17, EU:C:2018:592, punkterna 33, 34 och 38 och där angiven rättspraxis).

15 Se dom av den 25 juli 2018, DPAS (C?5/17, EU:C:2018:592, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

16 Se dom av den 25 juli 2018, DPAS (C?5/17, EU:C:2018:592, punkt 31 och där angiven rättspraxis). Följaktligen kräver inte domstolen att tjänsten tillhandahålls av en viss typ av företag eller juridisk person.

17 Jag vill redan nu ange att även om, såsom den hänskjutande domstolen framhöll, det i det mål som ledde till domen i målet Bookit fanns ett separat avtal om försäljning av biobiljetter, saknar det relevans att det inte finns något separat avtal i förevarande fall, eftersom i domen tog inte domstolen denna faktiska omständighet i beaktande i sin bedömning.

18 Domstolen angav i punkt 42 i domen i målet Bookit att en sådan omständighet inte utan vidare utesluter att tjänsten kan omfattas av undantaget från skatteplikt. Det framgår dock även av denna punkt i domen i målet Bookit att den omständigheten att den aktuella tillhandahållaren av tjänster direkt debiterar och/eller krediterar ett konto eller genom bokföringsnoteringar påverkar innehavarens konto innebär att det i princip är möjligt att anse att detta kriterium är uppfyllt.

19 Cardpoints insamling av uppgifter och överföringen av dem är liksom registreringar etapper som sker i förväg och som är nödvändiga för det tillhandahållande som är undantaget från skatteplikt, eftersom de leder till ett kontantuttag från ett betalkonto.

20 Se dom av den 25 juli 2018, DPAS (C?5/17, EU:C:2018:592, punkt 43 och där angiven rättspraxis).

21 Dom av den 3 september 2015, Fast Bunkring Klaip?da (C?526/13, EU:C:2015:536), och dom av den 4 maj 2017, A (C?33/16, EU:C:2017:339).

22 Se dom av den 25 juli 2018, DPAS (C?5/17, EU:C:2018:592, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

23 Se domen i målet Bookit (punkt 55 och där angiven rättspraxis).

24 Enligt artikel 2.2 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 2008, s. 66) ska direktivet inte gälla kreditavtal i form av kontokredit enligt vilka krediten ska

betalas tillbaka inom en månad.